

Ο ασπασμός της αγάπης και το σύμβολο της πίστεως

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Στον κόσμο της διάσπασης και της διάστασης, όπου η φιλαυτία εισχωρεί στις ανθρώπινες σχέσεις και τις διαλύει, η Θεία Λειτουργία υπάρχει ως δυνατότητα ενοποίησης ουσιαστικής. Γιατί το ένα “ου έστι χρεία”, η εντός ημών Βασιλεία, είναι το ζητούμενο και κατεχόμενο από όλους όσους αποτελούν την ευχαριστιακή σύναξη.

Η αγάπη, όχι ως συναίσθημα αλλά ως τρόπος ύπαρξης, είναι η ενοποιός δύναμη. “Αγαπήσωμεν αλλήλους, ίνα εν ομολογία ομολογήσωμεν”. Η αγάπη χρησιμεύει σαν βάση στη γνώση της Αλήθειας. Κι είναι αυτό ένα προνόμιο που δίνεται από το Θεό της αγάπης στα πιστά τέκνα Του. “Η αγάπη του Θεού εκκέχυται εν ταίς καρδίαις ημών δια Πνεύματος Αγίου του δοθέντος ημίν” (Ρωμ. 5,5) “Μόνο ριζωμένος στη σταυρωμένη αγάπη και στην ενότητα της πίστεως, “συν πάσι τοις αγίοις”, με όλους τους ανθρώπους και μ’ ολόκληρο το σύμπαν, αλαφρωμένος από τη βαρύτητά του, μπορεί ο άνθρωπος να συμμετάσχει στο μυστήριο της θείας ζωής. Μόνο η αγάπη μπορεί να γνωρίσει την Αγάπη, το θείο “συνείναι”, την Αγία

Τριάδα... Γι' αυτό κι από τον ασπασμό της ειρήνης, που επισφραγίζει την πιο συγκλονιστική πράξη να είμαστε ένα εν Χριστώ ξεπηδάει η απαγγελία του "Πιστεύω", που αναγγέλλει την αγάπη η οποία κατέρχεται, προσφέρεται, υποφέρει και σώζει" (Π. Ευδοκίμωφ). Το Σύμβολο της πίστεως, γραμμένο από την Α' και Β' Οικουμενική Σύνοδο, περιέχει τις δογματικές αλήθειες της Εκκλησίας. Η απαγγελία του από τους πιστούς κατά την ώρα της σύναξης φανερώνει πως κριτήριο και βάση αυτής της σύναξης είναι η κοινή πίστη. Ο αιρετικός ή αλλόθρησκος αποκλείεται της συμμετοχής στο κοινόν ποτήριο, γιατί απόκλεισε ήδη τον εαυτό του από τη γνώση της Αλήθειας που ο θεάνθρωπος αποκάλυψε και οι άγιοι έζησαν και δίδαξαν. Ακόμα, "το σύμβολο της πίστεως είναι η απαρίθμηση των δωρεών του Θεού και η ευχαριστήριος ομολογία τού ανθρώπου" (Ιερομ. Γρηγόριος). Αυτή η ομολογία, κατά τον άγιο Μάξιμο, "προδηλώνει τη μυστική ευχαριστία, που θα κάνουμε στην άλλη ζωή, για τους θαυμαστούς λόγους και τρόπους της πάνσοφης Προνοίας του Θεού για μας, με τους οποίους σωθήκαμε". "Η αιώνια ομολογία του συμβόλου της πίστεως θα είναι η απόδειξη της αγάπης μας σαν απάντηση στην αγάπη Του, η απόδειξη ότι η αγάπη Του προς εμάς δεν έμεινε χωρίς αποτέλεσμα" (π. Δημήτριος Στανιλοάε).

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com